

قانون ایالات متحده کارمندان دولت را محدود و از آن ها حمایت می کند

کارکنان دولت فدرال در تظاهرات "کار با افتخار برای آمریکا". عکس ها از آسوشیيتد پرس/آتافر © AP

قانونی

با قدمت 70 ساله، یک نیروی کار دولتی بی طرف در سیاست و در عین حال و حمایت از حقوق کارمندان دولت را چنانکه در قانون اساسی آمده، تشویق کرده است.

به موجب مصوبه هج در سال 1939 که به نام حامی خود، سناتور کارل هج، شناخته می شود، کارمندان دولت مجاز به اشتغال در مناصبی که طی انتخابات کسب می شود، شرکت در مبارزه های سیاسی، جمع آوری پول برای کاندیدا های سیاسی، یا مد نظر قرار دادن مواضع سیاسی در استخدام افراد، نیستند. نقض این قانون مجازات هایی در پی دارد که از دریافت اخطارنامه، تا پایان دادن به خدمت متفاوت است.

اما این مصوبه، با محافظت از کارمندان دولت در برابر اعمال زور، از آن ها حمایت نیز می کند. برای مثال، کارمندان دولت را نمی توان به دلیل عدم شرکت در مبارزه های سیاسی یا عضو نشدن در حزب یا طرفداری نکردن از کاندیدای خاصی از کار اخراج یا توبیخ کرد و یا مورد تبعیض قرار داد. به علاوه، مصوبه هج، حمایت های سیاسی را هم محدود می کند - کسب مشاغل دولتی از طریق آشنایی و داشتن رابطه با مقام های منتخب یا استفاده از نفوذ آن ها.

بخشی از این مصوبه، مقام های عالیرتبه را که از سوی رئیس جمهوری منتصب می شوند، از این قاعده مستثنا می کند. به همین خاطر، افرادی مانند مشاوران شخصی رئیس جمهوری و اعضای کابینه می توانند به شرکت در فعالیت های حزب خود ادامه دهند.

پرونده های حقوقی زیادی این مصوبه را به چالش گرفته اند، و آن را متهم به نقض حق آزادی بیان کارمندان که در متمم اول قانون اساسی آمده، کرده اند، اما دیوان عالی تا به حال دو بار بر آن صحنه گذاشته است. در سال 1947، در پرونده کارمندان متحد دولتی آمریکا در مقابل میچل، دیوان عالی حق آزادی بیان فردی را با "نیاز اساسی به نظم" در عملیات دولت در مقابل یکدیگر قرار داد و دومی را مهم تریافت. در سال 1973، دادگاه چالشی مشابه را در پرونده کمیسیون کارمندان دولت ایالات متحده در مقابل مجمع ملی نامه رسانان، با همان استدلال قبلی رد کرد.

در سال 1993، کنگره متممی به این قانون اضافه کرد تا مقام های منتخب برای مشاغل فدرال اعمال نفوذ نکرده و محدودیت بیشتری برای گروه منتخبی از کارمندان مجری قانون،

قانون ایالات متحده کارمندان دولت را محدود و از آن ها حمایت می کند

سناتور کارل هچ، نفر آخر در سمت راست، لایحه را در سال 1939 معرفی می کند.
حق چاپ محفوظ © Harris & Ewing

در سال 1939، مصوبه هچ با توأم کردن محدودیت های مصوبه پندلتون با ممنوعیت هایی که در بسیاری از احکام اجرایی آمده بود، رویکرد جامعی به سیاست زدایی مشاغل دولتی ایجاد کرد.

دفتر شورای ویژه آمریکا، یک سازمان مستقل که مجری مصوبه هچ، مصوبه اصلاحات خدمت دولتی، و مصوبه حمایت از گزارش دهنده ها است، مسئولیت توصیه به مستخدمان دولت را نیز در مورد آن دسته از فعالیت های سیاسی که غیر قانونی است به عهده دارد. این سازمان هر ساله به انتشار بیش از 1000 نظریه مشورتی می پردازد.

اطلاعات و امنیت در نظر بگیرد.
در این متمم، فعالیت های زیادی هم برای کارمندان دولت مجاز اعلام شده است. آنها عبارتند از:

- کاندیدا شدن برای مقامات دولتی در انتخابات غیر حزبی؛
- کمک در ثبت نام از رأی دهندگان؛
- کمک های مالی به سازمان های سیاسی، و حضور در جلسه های سیاسی برای جمع آوری کمک های مالی؛
- شرکت در گردهمایی های سیاسی، و
- توزیع نوشته های تبلیغاتی برای انتخابات.

با این حال، موارد زیر برای کارمندان دولت ممنوع است:

- استفاده از نفوذ رسمی خود برای دخالت در انتخابات؛
- تشویق یا تخریب فعالیت های سیاسی افرادی که شاغل در شرکت هایی هستند که با آن سازمان دولتی کار می کند؛
- کاندیدا شدن برای مقامات دولتی در انتخابات حزبی
- شرکت در انتخابات حزبی برای کسب مقام؛ و دخالت در فعالیت های سیاسی در هنگام انجام وظیفه، هنگامی که لباس رسمی به تن دارند، یا در وسیله نقلیه دولتی هستند.

سیاست زدایی مستخدمان دولت

مصوبه هچ در پاسخ به اتهام مستخدمان دولت به فعالیت های سیاسی در زمان دولت پرزیدنت فرانکلین روزولت به تصویب رسید، اما ریشه آن به اصلاحات مشاغل دولتی در دهه 1880 باز می گردد و یا حتی به نگرانی هایی که کمی بعد از بنیانگذاری کشور بروز کردند.

در سال 1801، در یکی از احکام اجرایی پرزیدنت توماس جفرسون آمده بود که کارمندان دولت نباید بر آرای دیگران تأثیر گذارند، و نباید در فعالیت های انتخاباتی شرکت کنند. در طول قرن نوزدهم، رؤسای جمهوری برای بازداشتن کارمندان دولت از فعالیت های گوناگون سیاسی، از صدور احکام اجرایی استفاده می کردند.

در همان دوره، ”نظام غنایم“ مبتنی بر تقسیم پست های مهم میان طرفداران حزب برنده در انتخابات گسترش چشمگیری یافته بود، مخصوصاً در سال های بعد از جنگ داخلی. میان سال های 1865 و 1891، تعداد کارمندان دولت به سه برابر افزایش پیدا کرده و از 53.000 تن به 166.000 تن بالغ گردید، که بسیاری از آنان ساعات کمی کار می کردند و از دستمزد های بالایی برخوردار بودند.

در طول دهه 1880، سناتور جورج پندلتون گفت ”نظام غنایم باید از بین برود در غیر این صورت، جمهوری از بین خواهد رفت.“ مصوبه 1883 پندلیتون کمک چشمگیری به کاهش نظام غنایم کرد.